Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26118
Copyright: Admont, Benediktinerstift

auferat ea ploratum. Indulge dna. indulge tuus habens.
& effunde, peurrens infatigabiles lacrimas. donec sublatum
mihi suggerit dnm tuu consequaris. Iterū & iterū inclinare
uel locū uacuū ubi fuerat positus. sepius intuere. Amplius &
ampli ipse te ad plorandū locus irritat. dum ei qm queris
absentiam tibi repsentat. Vidit inq duos angelos in albis
sedentes. unū ad caput & unū ad pedes. ubi positū fuerat
corpus ihū. Mulier inquit quid ploras. Quem queris.
quidē bene nouerat o pusilli angli qd plorare & quem
quererer. Quare illa cōmemorando iterū in fletus erupit.
Sed prope erat inspectate esolationis gaudiū. ideo tota uis
doloris plorationis excurrat. Conuersa retrorsū. uidit ihm
stantem. & nesciebat quia ihs est. O pium. o delectabi
le pietatis spectaculum. Ipse qui quitur desiderat. ipse oc
cultat se & manifestat. Occultat se ut ardenti requiratur.
requisit cū gaudio inuenitur. inuentus cū sollicitudine
teneat. tentus ñ dimittat. donec in amoris sui cubiculo
mansionē facturus inducatur. Hac arte sapientia ludit
in orbe terrarū & delicie ei esse cū filiis hominum. Mulier
quid ploras. Quem queris. Habes quem queris.
& ignoras. Habes uerū et eternū gaudiū. & ploras. Habes
intus qm foris requiris. Verū stas ad monumentum foris
ploras. Ecce tua monumentū meū est. Iste non
mortuus. sed ineternū uiuens requiesco. Mens tua hortus
meus est. Bene existimasti. quia hortulanus
sum. Sed ddam ego sum. operor. & cus to-
dio paradysum meū. Fletus tuus pietas tua. desiderium
tuum opus meū est. Habes me ingrate & nesciis. ideo